

eben

INTERIORS

El Molino

A FONS

CEVISAMA 2011

MONOGRÀFIC

CONTRACT: OFICINA, IL·LUMINACIÓ I CADIRES

INTERIORS PÚBLICS

EL RESSORGIR DEL NOU CAFÈ-CONCERT EL MOLINO

INTERIORS PRIVATS

LA CORNETTE, TOCANT LA CORNETA

CASES DEL MÓN

FINCUBE, LA VIVENDA DEL NÒMADA

ECOLOGIA I SOSTENIBILITAT

CITTÀ SLOW, CERCANT LA LENTITUD A LES CIUTATS

El ressorgir del nou cafè-concert El Molino

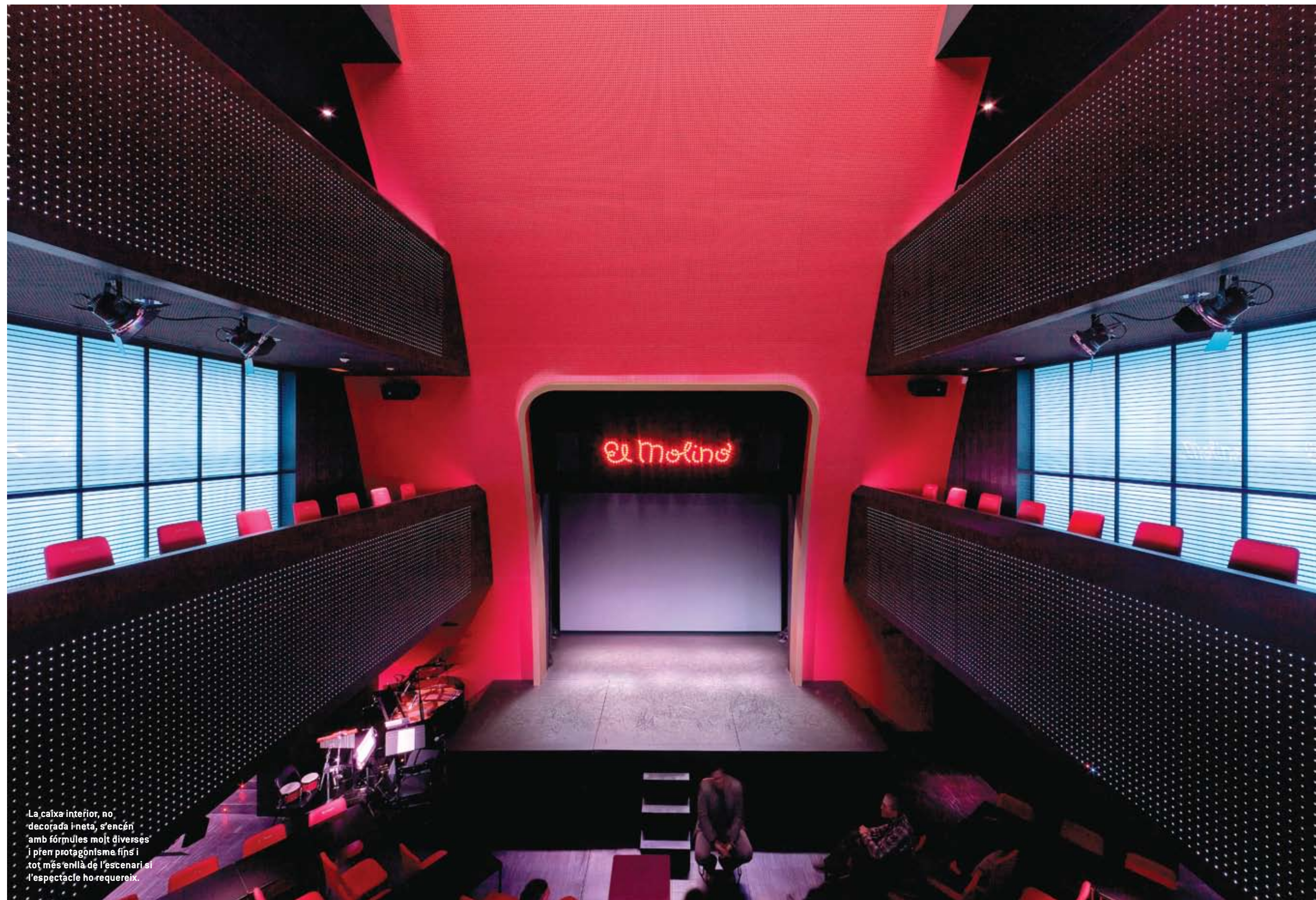
Les mítiques aspes de llums de neó de la sala cafè-concert El Molino han tornat a dansar, ressuscitant a un dels entranyables elements de les nits més canalles del Paral·lel. Després de 13 anys de silenci torna a aixecar el teló!

El Molino, amb més de cent anys d'existència, s'ha convertit en una institució cultural i sentimental de Barcelona. Catalogat com a patrimoni històric-artístic de la ciutat, la qual va ser la icona de l'època d'esplendor del Paral·lel és avui un espai mític que evoca una forma d'entendre i de viure l'espectacle. Al 1997 l'empresària Elvira Vázquez va comprar el local i va iniciar un llarg procés de recuperació. Al 2006, i després de 19 avantprojectes, finalment es comença a desenvolupar la solució definitiva per part de l'equip d'arquitectes BOPBAA, adaptant l'edifici a la disposició original de l'històric cafè-concert.

El projecte del Molino actual s'inicia amb dues premisses: primer, la recuperació de la fa-

çana-collage de l'arquitecte modernista Manuel J. Raspall (1913), que posteriorment, i coincidint amb l'Exposició Internacional de Barcelona de 1929, es reforma i amplia el local de la mà de l'arquitecte Josep Alemany. I en segon lloc, la transformació de l'arquitectura interior, per incorporar nous usos sense perdre les seves immillorables condicions acústiques.

El projecte de la nova façana dirigeix totes les decisions de projecte. La seva posició endarrerida fa que aparegui una terrassa just darrere de les aspes, i aquesta provoca la ubicació d'una petita cocteleria interior. La seva forma ondulada suavitza la volumetria exterior i provoca un reflex interior, ondulant també la façana interior de la boca de l'escenari.

La caixa interior, no decorada i neta, s'encén amb fórmules molt diverses i pren protagonisme fins i tot més enllà de l'escenari si l'espectacle ho requereix.

L'interior del cafè-concert és l'espai atrapat entre aquestes dues formes, provocant una verticalització vertiginosa que relaciona l'interior amb l'exterior a través de la terrassa. La seva materialització, construïda a base de lames metàl·liques amb leds, converteix la façana exterior en un espectacular suport per a amplificar la seva presència durant la nit, recuperant el seu paper de far del Paral·lel.

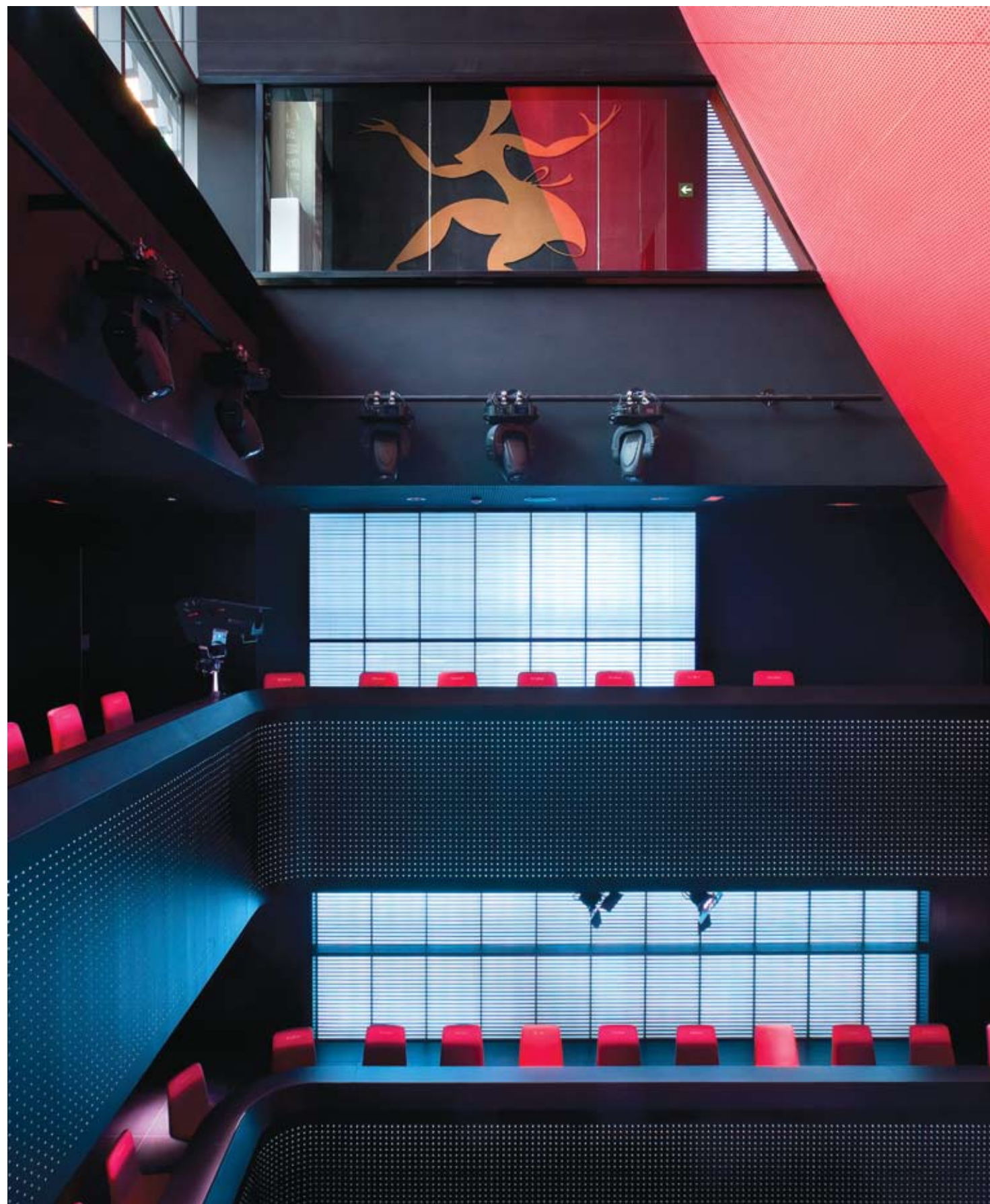
La protagonista més visible de tot el projecte és, sens dubte, la burlesca "llengua" vermella, que es desenvolupa en tota la secció de l'interior de la sala. La façana interior d'El Molino és la boca d'escenari que es perllonga 27 metres en alçada fins a contactar amb la façana exterior. La sala queda atrapada entre aquestes dues façanes ondulades atorgant una insòlita relació amb l'exterior, i una verticalització que fa d'El Molino un dels teatres més alts del món, tot i ser un dels més petits. Aquesta exageració dimensional forma part

La protagonista més visible de tot el projecte és la burlesca llengua vermella, que ocupa tota la secció de l'interior de la sala

de la nova imatge del cafè-concert, així com també permet explorar immillorables condicions acústiques, ja que tota ella és de pladur perforat que evita reverberacions i permet una bona audició directa i una fàcil adaptació electroacústica.

El projecte d'Interiorisme, obra de Fernando Salas, alberga moltes sorpreses tècniques i d'il·luminació que ajudaran a concebre una nova manera de fer espectacle. Les enginyoses aplicacions amb leds i els diversos jocs de color que assumeix la il·luminació, fan que la llum sigui la principal protagonista. La caixa interior, no decorada i neta, s'encén amb fórmules molt diverses i pren protagonisme fins i tot més enllà de l'escenari si l'espectacle ho requereix.

La platea i amfiteatres prenen la subordinació dels materials decoratius, ostentosos i visibles en favor d'un espai fosc amb elements puntuals com els laterals retroiluminats que possibiliten el control del cromatisme i la intensitat lumínica

per a l'ús de l'espai. D'aquesta manera, se subordina la decoració al servei de l'espectacle, tant en el propi escenari com en el seu entorn. El vestíbul d'accés queda configurat per la fusteria original de façana amb els seus vidres emplomats, portes d'accés a platea, taquilla i videowall. Cal destacar la cromàtica del marc escènic daurat retroiluminat, que genera un halo de llum difusa. El Golden Bar, cocteleria situada a la planta tercera, està revestida amb gresite daurat brillant acompanyant a una barra prismàtica de marbre negre il·luminada subtilment. Complementen l'espai

un mural fotogràfic de Josep Ribas, amb la imatge de la vedette Christa Leem i un llistat de tots els personatges que van actuar a l'antic Molino.

El Molino evoca la caixa negra amb la que jugaria un mag en fer el seu espectacle. Fosca i minimalista, subordina elements decoratius efectistes però permet, en canvi, crear infinitat d'atmosferes i efectes gràcies a les múltiples possibilitats d'integració i control lumínics. ●

Fotografies: Eva Serrats, Rafael Vargas.

Dos paraments laterals aplacats en ceràmica negra suporten dues siluetes de planxa daurada de gran dimensió que, a manera d'homenatge, recorden les figures de Carmen Amaya i Joséphine Baker

FERNANDO SALAS I BOPBAA ARQUITECTURA

L'estudi BOPBAA Arquitectura es funda al 1990 per Josep Bohigas, Francesc Pla i Iñaki Baquero. Han desenvolupat més de 50 projectes que aborden disciplines de l'Arquitectura, Urbanisme, Muntatges Eífimers, Disseny Industrial i projectes culturals. Han estat guardonats amb més de 15 premis, nacionals i internacionals. Fernando Salas, interiorista i dissenyador gràfic, va començar a treballar per l'estudi MBM en l'època de la Barcelona industrial. Per a l'interiorista el repte consisteix en crear, més que en recrear. És un ferm defensor d'unificar arquitectura i interiorisme en un de sol, i creu que la imatge de Barcelona s'ha difós gràcies a les icones, on ell ha estat particip en varies d'elles, tant en l'interiorisme de locals comercials com en disseny gràfic.

www.bopbaa.com / www.salasstudio.com